

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

735. Qualiter probetur pertinentia juris conferendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

debat præsentantem non esse patronum, aut conser-
tentem non esse collatorem; nam cum non conser-
de acquiescentia, imò de contrario ex illa provisio-
ne, non potest resultare contrarius usus. Garc.
num. 108, citans decis. Rota 301, p. 2. diversar. Quartò,
circa idem requisitum observandum, quod effe-
ctuatio collationum, præsentationum probetur
per subseqüentes collationes seu præsentationes fa-
ctas per vacationem ex persona illorum. Garc.
n. 105, citans Oldrad. conf. 229 n. 3. Lamb. p. 2. l. 2.
q. 10. 4. 7. n. 11. & aliquot Rota decis. Etiam dum
illí resignantur. Garc. n. 107.

5. Circa secundum requisitum, nimurum de
scientia & patientia illius, contra quem acquiri-
tur possesso, observandum primò, vel potius infe-
rendum, ad hoc, ut contra Episcopum acquiratur
possesso conferendi vel præsentandi, requiri ejus
scientiam & patientiam; cùm eo ipso, quod est in
possessione Episcopatus, sit in possessione juris libe-
rè conferendi competentis ei tanquam Ordina-
rio. Garc. n. 123. & 124. quem vide. Secundò ad
effectum, ut possit dici quasi possesso liberè col-
lationis acquisita contra patronum, requiri, ut con-
seret, collatorem seu eum, qui prætendit jus libera
collationis, contulisse beneficium ut liberum, sci-
ente & paciente patrono. De cetero namque per
collationem factam de beneficio jurispatronatus,
absque illius (nimurum quod liberè conferatur)
mentione, non præjudicatur juri & possessioni pa-
tronorum; quia dum simpliciter absq; dicta men-
tione confertur beneficium patronatum, videatur
collatio facta sub hac tacita conditione; si patro-
no placuerit. Garc. num. 111. & 112, citans præter
decis. Rota 10. de jurepatronatus in antiqu. Calder.
conf. 15. de jurepatronatus. Caputaq. decis. 134, p. 1. De-
cium &c. Nisi forte Ordinarius ignoraret benefi-
cium illud esse jurispatronatus; tunc enim censem
tum illud conferre, ut liberum. Garc. num. 114. Ter-
tiò, quod si quis beneficium habitum ad præsen-
tationem patroni, dein in manibus Ordinarii clam
patrono renunciasset, & accepta denuò ab eo col-
latione liberè illud detinerer, non ponit ordinari-
um in quasi possessione juris liberè conferendi,
nisi id faciat cum scientia & patientia patroni.
Garc. num. 110. ex Nav. conf. 5. de jurepatronatus.
n. 5. & Decio conf. 126. Atque ita ultima resignatio
sine consensu patroni non facit statum libertatis;
quia possesso præsentandi non amittitur ex negli-
gentia patroni non præsentantis unà vlt; sed re-
quiritur, quod non præsenteret, quia non credit ad se
pertinere jure præsentandi, vel quod volueret præ-
sentare, & non sit admisla præsentatio. Garc. n. 113,
ex Chisanensi decis. 72. & Roch. v. competens. q. 20.

Quartò, quod dicta scientia & patientia adhuc re-
quiratur, etiam si, qui est in possessione præsen-
tandi vel conferendi, nunquam adhuc præsentasset
aut contulisset. Garc. n. 127. Quod si tamen ille,
in cuius præjudicium dicta quasi possesso acquiri-
tur, non est in possessione istorum iurium præsen-
tandi, conferendi &c. non est necessaria illius sci-
entia & patientia in acquisitione quasi possessionis
illorum. Garc. num. 121, citans Innoc. & Abb. in c.
in literis. de restit. spoliat. Roch. v. competens. num. 38.
Lamb. & Rotam decis. 229, p. 1. divers. Quintò, quod
ad dictum effectum acquirendā possessionis suffi-
ciat scientiam hanc præsumptam esse, ed quod aga-
tur solum de acquirendā possessione, non verò de
amittendo jure præsentandi, conferendi &c. de quo
intelligendi Moheda decis. 4. de probat. Lancell. de
P. Leuren. Fari Benef. Tom. II,

attent. p. 2. c. 4. in pref. n. 58. ubi, quod dum agitur
de amissione & privatione juris quæstii, non suffi-
cit scientia præsumpta per conjecturas & famam.
ita Garc. n. 134. & 135. Utrum autem præsumatur
scientia illius, de cuius præjudicio agitur, ad judi-
cē spectat arbitrari ex multiplicatione actuum, &
qualitate ipsorum, alisque circumstantiis. Garc.
n. 129, citans Innoc. & Abb. in c. cùm Ecclesia Sutri-
na. n. 25. Roch. ubi ante. n. 37. &c. quamvis tamen
etiam ex scientia præsumatur ex publicitate actus.
Garc. num. 131, citans Mascard. de prob. conclus. 129,
n. 15. & Rotam in Abulensi parochia. & præterim
respectu Episcopi præsumitur illa scientia; cùm is
quolibet anno per se, vel per alium teneatur visi-
tare diœcesin. Garc. n. 132. Sextò, quod sufficiat
scientia officialium. Garc. n. 136, citans Tiraquel.
de nobilitate. c. 14. num. 3. Covar. in reg. possessor. p. 2.
n. 8. Bald. de præscript. p. 5. q. 3. n. 8. &c.

Quæstio 733. *An dicta possesso acquisita
per unicum actum respectu unius beneficii
suffragetur etiam respectu ceterorum bene-
ficiorum?*

R Espondeo affirmativè; cùm magis attenda-
tur universalis causa actus, quam ipse actus.
Lott. l. 2. q. 45. num. 16, citans Felin. in c. auditis. de
præscript. n. 19. & Rotam in Abulensi parochia 28. Ju-
nii 1593, apud Garc. p. 5. c. 5. n. 61. vide Lott. l. 20
q. 21. num. 77.

Quæstio 734. *Num validè conferre possit
(idem est de presentare & eligere) proprieta-
rius juris conferendi, qui non est in possesso
dum nemo aliis est in possessione?*

R Espoudet affirmativè Garc. loc. cit. n. 81, ci-
tans Abb. in c. Cumana. in c. cùm Ecclesia Sutri-
na, in c. consultation. Roch. v. competens. q. 20. n. 47.
Lamb. Cuch. &c. contra decis. Rot. in Salamanica
expellanz. 3. Junii 1595, quam citat num. 83, & ait
clare eam convinci. & num. 82. ubi ex Baldo in
l. fin. c. de editio D. Adriani non tollendo. num. 148. &
Roch. v. ipse, vel is. q. 11. n. 24. Gregor. Lopez. &c.
quod hæres possit præsentare, etiam ante possesso
nem hæreditatis acquisitam.

Quæstio 735. *Qualiter probetur perti-
nentia juris conferendi?*

1. **R** Espondeo primò: pertinencia collationis,
seu collationem pertinere ad inferiorem E-
piscopo, ad quem ea alias de jure comuni non spe-
ctat, probari per famam & communem reputatio-
nem. Lott. l. 2. q. 45. n. 41. Garc. loc. cit. n. 144. ci-
tans Rotam decis. 3. de prob. in novis. Mascard. de prob.
concl. 173. & 313. n. 12. Paris. de resign. l. 7. q. 23. n. 42.
qui dicat, esse communiorum. Et satis est per litteras
vel instrumenta docere, beneficium confueisse
per talen conferri, & ad talen solere pertinere
collationem & institutionem. Garc. ibid. citans
Rotam decis. 7. de prob. in novis. & Mascard. cir.
concl. 313. n. 23. & sic dicitur in una Tullenensi paro-
chialis. 22. Junii 1558, apud Garc. n. 147. collationis
pertinentiam ad inferiorem probari per telles de-
ponentes de publica voce & fama; cùm agitur
contra provisionem Legati factam auctoritate A-
postolicâ; maximè, si is Legatus esset alias Ordinarii,
& non contulit jure ordinario. Et licet restes
fuerint repetiti, parte non citata. Quæ tamen in-

Ecc. 2 telli.

telliguntur, quando super pertinentia collationis directè nou agitur, & cùm Ordinarius non est in causa, vel provisus ab eo, sed alius habens à Papal Legato, vel aliunde provisionem, ut etiam patet ex cit. Rota decis. Garc. n. 145. citans Gabriel. & Rotam; nam contra Ordinarium non sufficeret talis probatio, nisi cùm fama esset conjuncta alia species probationis. Garc. n. 146. juxta decis. Rota, in una Parmensi, parochialis de anno 1520. in qua agebatur inter provisum ab uno canonico, & provisum ab administratore Ecclesie seu Episcopatu Parmentis. & Cassad. decis. 1. de prob. Licit etiam, cùm agitur contra Ordinarium vel provisum ab eo, non probetur pertinentia juris conferendi ad inferiorem sine quasi possessione; sed tunc solum, si cum fama concurrat longissima possessio conferendi, & conferatur de jure conferendi antiquo. Garc. num. 151. De cætero nihilominus sufficere viderur dicta fama & communis reputatio, etiam sine possessione, nisi ex adverso constaret de statu & possessione contraria. Garc. n. 152.

2. Probatur etiam jus conferendi ex statuto, seu concession Episcopi confirmato auctoritate apostolicâ, etiam non constet de quasi possessione & usu statuti, cuius observantia præsumitur ex ipsius publicatione. Garc. num. 153. & 154. Ut vero, dum alius est in possessione juris conferendi, doceatur de mala fide illius, vel etiam illa super inducatur ex manifestatione veritatis, antequam actus consumantur, v. g. præsentatio per institutionem, ac ita maneat elisa possessio, & absorpta per proprietatem, debe: de proprietate constare notoriet, id est, vel per confessionem, vel per rem judicatam. Lott. l. 1. q. 34. n. 28. citans Seraph. decis. 555. n. 8. vel per publicum instrumentum (nam & hoc quoque dicitur evidens probatio, & facere rem notoriam, juxta c. cùm dilecti. de donat. ubi Abb. & Barth. in l. 1. de novi operis nunciat. Decium conf. 423. n. 9. &c. & non secus ac judicatum habet vim definitionis caula, juxta Bald. conf. 333. num. 1. volum. 1.) Lott. nu. 29. & 30. citans Rotam in Lucana jurisp. 23. Januarii 1612. & in Papiensi iuspat. 8. Maij 1613. &c. quod tamen intelligendum, ait Lott. num. 31. modò non solum instrumentum sit in authentica forma, verum etiam si contra illud nihil (altem colorate) relevans opponatur; citat pro hoc Socin. sen. conf. 266. n. 4. Bursat. conf. 305. n. 3.

Questio 736. An, & qualiter collatoro præservetur jus conferendi, dum beneficium spectans ad ejus collationem applicatur erectioni, seu in dotationem alterius beneficii?

1. Respondeo: in actu erectionis seu applicationis hujusmodi, quemadmodum præteratur patrono iuspatronatis, ut Abb. in c. suggestum. de jurepatronatis. n. 3. Roch. de jurepat. v. honorificum. n. 8. ita collatori præservatur jus conferendi pristinum, non solum in proprietate; sed etiam in possessione. Lott. l. 2. q. 21. n. 96. & seq. citans Rot. decis. 17. n. 5. p. 2. divers. & maximè, in Calliensi juris conferendi. 14. Maij 1621. ratio est non præjudicandi, quam non subvertit mutatione tituli, velut facta per modum subrogationis; ut id probat Lott. n. 98. exemplo militis habitis castrum, quod custodiare tenebantur quidam rustici, qui si castrum illud per bellum totaliter destrutum reædificet, quamvis non eodem loco, sed ibi prope, censetur tamen illud reædificasse cum retentione ejusdem

juris circa custodiam sibi exhibendam per eosdem rusticos.

2. Porro procedit responsio, etiam Episcopus adhibuit et consensum collatoris, & is eum præstisset. Lott. n. 99. cùm enim hic consensus sit necessarius in unione seu applicatione talis beneficij pro dote alterius, actus ille adhibitionis & dationis consensus referendus est ad hujusmodi causam necessariam, non ad quamcumque aliam voluntariam, inde capienda non est conjectura, ut voluerit Episcopus per hujusmodi actum requisitionis consensus remitti à collatore, aut etiam is per præstationem illius consensus remittere jus conferendi, sed potius illud promovere, prout fibi magis erat utile. Lott. à num. 100.

PARAGRAPHVS VII.

De collatoribus, ad quos iure devoluto spectat collatio, sive de devolutione beneficiorum.

Questio 737. Quid sit devolutio?

Respondeo: est juris conferendi in aliud transitus, seu translatio ob culpam & negligentiam primi collatoris in providendo. Castr. 17. 13. de benef. d. 2. p. 34. nu. 1. Tond. in qq. benef. p. 2. c. 3. § 4. n. 1. Bassi, tom. 2. v. beneficium. § 4. n. 10. Lott. l. 2. q. 24. n. 5. unde patet per devolutionem conferendi potestatem pro illa vice revera removeri ac uno, nimurum à collatore ordinario negligente (quais revera pro illa vice privatus existit) & conferi alteri, nempe Superiori. Castr. loc. cit. n. 4. citans Gl. in c. 2. de concess. prob. & Azor. p. 2. l. 6. c. 27. q. 16.

Questio 738. Cur inducta devolutio?

Respondeo: ob utilitatem publicam, nimurum ne Ecclesiæ diu manerent in suspensiō; cùm enim huic in finem collatoribus omnibus prefixum sit tempus, intra quod de beneficiis providere debant, ipse in executione hujus decreti negligentes forent, Pontifex volens huic malo occurrere, statuit, ut elapsō d. & o termino potestas conferendi devolvatur ad Superiorē, qui negligentiam inferioris suppleret. cap. 2. de concess. prob. c. luci. de suppl. negl. prob. Castr. loc. cit. Lott. l. 2. q. 24. n. 2. ac proinde licet aliis regulariter culibet à jure concessum, moram purgare. cap. potuit. de loco. & l. si quis post tres ff. si quis cautionibus, hac tamen mora purgatio, in præsente impeditur per ipsam legem, privantem eo ipso negligentem collatorem potestate conferendi. Castr. cit. n. 4. citans Azor. ubi ante. q. 16. Barb. de potest. Episc. p. 3. alleg. 73. num. 169.

Questio 739. Ob quid contingat devolutio?

Respondeo primò: ob negligentiam seu omissionem provisionis intra tempus concessum ad providendum. cit. c. 2. de concess. prob. ubi Auttores. Garc. p. 10. c. 3. n. 1. Corat. de benef. p. 1. c. 7. n. 8. Secundò ob provisum scienter indignum, seu inhabilem; cùm idem sit (qui & gravius delictum) inhabilem promovere, & neminem providere.